

Valgkredsinddeling foregik umiddelbart efter Grundlovens Givelse og blev foretaget af de samme Mænd, som gave Grundloven, synes jeg for Resten ikke, at man i den Henseende — altsaa med Hensyn til Forstaaelsen af denne Paragraf — har mere Vidnesbyrd behov. Der er imidlertid et andet Moment, som om muligt taler endnu tydeligere her, og det er det, at i det oprindelige Grundlovsudkast staar der udtrykkelig, at Antallet af Indbyggere i hver Valgkreds skal være saadan noget som omtrent 12,000. Det forandrede imidlertid den grundlovgivende Rigsdag saaledes, at der kom til at staa, som der nu staar. Det mener jeg, er et Bevis paa, at ogsaa den grundlovgivende Rigsdag udtrykkelig har villet kommet bort fra den Fortolkning af Paragraffen, at der deri skulde ligge nogen Bestemmelse om, hvor mange Indbyggere der skulde være til hver Valgkreds. Jeg fatter i øvrigt ikke, at man kan forstaa Grundlovens § 32 saaledes, at der deri skulde ligge nogen Bestemmelse om Indbyggerantallet i en Valgkreds. Der staar nemlig ordret i § 32: „Antallet af Folketingets Medlemmer skal omtrent være efter Forholdet af eet Medlem til 16,000 Indbyggere o. s. v.“; der staar ikke, at Antallet af Indbyggere i en Valgkreds skal være o. s. v. Hele Paragraffen er jo ikke andet end en Bestemmelse af, hvor mange Folketingsmedlemmer — eller hvad der er det samme — hvor mange Valgkredse der skal være i Forhold til det samlede Indbyggerantal. For saa vidt man er enig om denne Forstaaelse — og det mener jeg, at vi maa være enige om, for saa vidt man kan læse dansk, og det forudsætter jeg, at alle ærede Medlemmer kunne her — forekommer det mig, at den Uoverensstemmelse, der jo virkelig er til Stede mellem det bestaaende Gennemsnitsindbyggerantal i Valgkredsen og det Gennemsnitsindbyggerantal, som Grundloven forudsætter, i Virkeligheden er af meget mere formel end reel Natur. Naar man i den oprindelige Grundlov satte Tallet 14,000, er det jo oplyst ogsaa gennem Landstingets Forhandlinger, at man i Henshold til Udtaleser, der sadt den Gang, ikke er kommen til dette Tal, fordi man mente, at 14,000 Indbyggere vare et særlig passende Indbyggerantal for en Valgkreds. Nej, man kom meget snarere dertil derved, at man gik ud fra Tallet ca. 100 som et passende Antal Repræsentanter for et Land af Danmarks Størrelse, og saa fik man Tallet 14,000 ud ved simpelthen at dividere Valgkredsenes Antal ind i Indbyggerantallet. Alt man ogsaa den Gang har forstaaet Sagen saa-

ledes, derpaa tyder jo ogsaa bestemt den Rendsgering, at da man i 1866 forandrede Grundloven, forøgede man ikke Valgkredsenes efter det da forøgede Indbyggerantal; men man nøjedes ganske simpelt med at forandre Tallet 14,000 til 16,000 og saa for øvrigt at lade Paragraffen blive staaende usforandret. Jeg kan ikke se rettere, end at man paa dette Punkt handler mest i Grundlovens And ved at forandre Grundloven saaledes, at Tallet 16,000 bliver sat højere op, s. Eks. til 20,000 som et Tal, der jo i Øjeblikket vil svare bedst til de virkelige Fordringer. Og jeg kan for øvrigt ikke forstaa den Tale, som jeg har hørt fra saa mange Sider, og som jo ogsaa er Grundlaget for det foreliggende Forslag, nemlig, at man egentlig helst vilde have en Grundlovsforandring som den, jeg her har antydet, altsaa blot med en Forandring i det nævnte Tal; men da man ikke kan faa en saadan Grundlovsforandring, er man af Hensyn til Grundloven nødt til at bøde paa Forholdet ved at forøge Antallet af Valgkredsenes. Jeg siger, at jeg kan ikke forstaa denne Tale, fordi denne Grundlovsforandring, som her er Tale om, har i og for sig ikke i sig selv den allermindeste reelle Betydning, da den jo ikke forandrer de bestaaende Forhold med en Tøddel. Jeg kan ikke se, at der er nogen Fornuft i at sige, at man af Hensyn til, at man ikke kan faa en Grundlovsforandring, som man i og for sig anerkender ikke har nogen Betydning, vil gaa med til en i alt Fald efter min Mening uretsfærdig Forrykkelse af de tilvante Valgkredsforhold. Det er, synes jeg, en aparte Grundlovstrosskab, at man altsaa af det Hensyn, jeg nævned, vil af bære Grundlovstrosskab vove sig ind paa et Straaplan, som ingen kan se Enden paa, men som sikkert vil føre længere og længere bort fra Grundlovens sande Mening. Jeg kan ikke se rettere, end at saadan en Grundlovstrosskab som den, jeg her har nævnt, i Virkeligheden er ilde anbragt, og jeg kan ikke se rettere, end at den i alt Fald tager sig særlig daarlig ud fra Folks Side, som jo faktisk i langt vigtigere Spørgsmaal, som virkelig have betydelig Interesse, have vist, at de ikke bryde sig en Øjst om Grundloven eller dens Løfter. For øvrigt indeholder jo Grundloven mange andre Løfter, og det er vel ikke Meningen, at en Rigsdagsmand for at være grundlovstro maa stemme for ethvert Forslag, blot fordi det under en eller anden Form indeholder Opfyldelse af et Grundlovslofte, dersom det ellers ikke stemmer med hans Overbevisning om, hvad der er ret og godt. Jeg maa altsaa med Hensyn til den,